

Harmonia Mozartiana Pragensis v Atriu

Své již prověřené kvality v interpretaci klasicistní a také soudobé hudební tvorby znovu potvrdil soubor **Harmonia Mozartiana Pragensis** svým vystoupením v Atriu na Žižkově (22. 2.), nazvaným „Koncert švýcarské a české hudby“ za podpory Stanley Thomas Johnson Foundation a Národní knihovny ČR. Program připravil a nastudoval umělecký vedoucí souboru a dirigent Státní opery Praha **Richard Hein** (SRN). Večernímu koncertu již tradičně předcházela veřejná generální zkouška pro seniory v Zrcadlové síni Klementina, kde bylo „nabito“ natolik, že na mnohé se nedostalo místa.

Soubor HMP účinkuje v párovém, většinou okteto-obsazení hoboju, klarinetů, fagotů a lesních rohů a je soustředěn jednak na Mozarta a jednak na jeho současníky, najmě české. „Specialitou“ souboru jsou dobové úpravy velkých orchestrálních a hudebně-dramatických děl pro toto obsazení. Pěkným příkladem bylo *Andante z Haydnovy 94. symfonie „S úderem kottů“*, upravené klasicistou českého původu Janem Ventem. Navázala raná, autorsky trochu sporná *Serenáda B dur (KV 196 f) W. A. Mozarta*; byly vybrány jen některé věty. V duchu převažujícího klasicismu program uzavřela efektní, instrumentačně vynalézavá a místy přiměřeně dramatická *Partita in Es, op. 69* (navíc s kontrafagotem) *Františka Vincence Kramáře-Krommery*, Mozartova českého současníka, jenž ovšem Mozarta přežil o celých čtyřicet let. Na jeho hudbě je ostatně rané romantický duch znát.

Významovým „středobodem“ dané dramaturgie byly – a to bez nadsázky – „*Sonetti e Canzoni*“ na Petrarkův text pro vokální hlas, housle a dechové okteto současného švýcarského skladatele *Andreas Pflügera* (1941), a to dokonce ve světové premiéře a za osobní účasti autora. Z tradiční dechové harmonie zbylo jen málo, takže celkový provozovací aparát sestával ze sopránů, houslí, dvou fléten, hoboje, anglického rohu, klarinetu, basklarinetu, fagotu a kontrafagotu. Pro interprety i posluchače velice náročná kompozice umocnila celkovou programovou pestrost, která dobře korespondovala

s účastí hostů, jimiž byli především sopranistka *Jana Barbara Hein* (Švýcarsko), houslista *Josef Vaňkát*, ale i další instrumentalisté. Podali velice kvalitní výkony. Zapůsobil zejména zpěvný sopránový part (namnoze v příkrém, ale účinném kontrastu k „punktualistickému“ charakteru ansámblové složky) s rozsáhlými plochami v mezzosopránové poloze a náročně angažovaný podíl houslí.

U klasicistních skladeb hodnotím vynalézavou dynamiku frází a artikulaci (mj. mnohdy na hranici staccatta a portamenta) a celkový výraz, záměrně jdoucí proti lacinému romantizování. Na tom má nemalou zásluhu první hobojsita, faktický lídr souboru *Bedřich Hejsek*, jenž bezpečně zná a respektuje míru přijatelného vkusu. Dodejme, že jakkoli se činnost HMP odvíjí v pracovně nelehkých a skrovných podmínkách, přesto dosahuje přesvědčivých a hodnotných výsledků.

JULIUS HŮLEK